

LBRIS

We know
books

În seria
WOMEN'S MURDER CLUB
au apărut

1-UL PE LISTA MORTII

A 2-A ȘANSĂ

AL 3-LEA CAZ

4 IULIE

AL 5-LEA CĂLĂRET

A 6-A ȚINTĂ

AL 7-LEA CER

A 8-A MĂRTURISIRE

JAMES
PATTERSON

și MAXINE PAETRO

9
a -a
JUDECATĂ

editura rao

LBRIS

We know
books

Prolog

UN HOT ÎN NOAPTE

Unu

Sarah Wells se ridică în picioare pe acoperișul garajului și își strecură mâna înmănușată prin gaura pe care o decupase în geam. Pulsul îi bubuia în urechi în timp ce acționa dispozitivul de deschidere a ferestrei cu dublă articulare. Împinse ușor geamul și se strecură fără zgomot în camera cufundată în întuneric.

Odată ajunsă în interior, se lipi de perete, ținându-și răsufllarea, și ascultă cu atenție.

De la etajul inferior se auzeau mai multe voci, precum și clinchetul specific al tacâmurilor din argint pe suprafețele vaselor din porțelan.

Bună sincronizare, își spuse Sarah. Perfectă, de fapt.

Dar sincronizarea și acțiunea erau două lucruri complet diferite.

Își aprinse lanterna mică de frunte și inspectă dormitorul, raza luminoasă efectuând un tur de 180 de grade. Observă măsuta tip consolă din stânga ei, pe care erau îngrămădite o mulțime de fleacuri. Trebuia să aibă grijă și să o evite, precum și să nu calce pe vreunul dintre micile covorașe împrăștiate din loc în loc pe parchetul alunecos din lemn masiv.

Cu pași de felină, tânăra traversă iute încăperea, închise ușa dintre dormitor și hol, apoi se îndreptă spre

dulapul deschis, încadrat în perete, care mirosea vag a parfum.

După ce se furișă în garderobă, printre haine, Sarah trase încet după ea ușa dulapului, lăsând-o întredeschisă, apoi își plimbă raza de lumină peste rafturile cu haine. Își făcu loc, împingând în lături un rând de rochii lungi agățate pe umerase și ornate cu pietre prețioase, și iată-l: în peretele dulapului era un seif.

Sarah fusese sigură că avea să-l găsească. Dacă acea Casey Dowling era la fel ca majoritatea persoanelor importante din societate, era de așteptat să se îmbrace corespunzător pentru seratele la care participa și să poarte bijuterii veritabile.

Era posibil ca doamna Dowling să-și fi lăsat seiful deschis, astfel încât să-și poată pune bijuteriile înapoi la loc sigur ceva mai târziu, fără a mai fi nevoită să-i tasteze din nou combinația.

Sarah trase ușor de mânerul seifului, iar ușa grea a acestuia se deschise.

Era perfect.

Dar trebuia să lucreze repede. Avea trei minute, niciunul în plus.

Lanternă de pe frunte îi dezvălui lui Sarah conținutul seifului, în timp ce mâinile ei erau libere să verifice cu îndemănare teancul de plicuri din satin și casețele îmbrăcate în mătase. Undeva în fundul seifului, văzu o cutiuță îmbrăcată în brocart, de mărimea unei felii de pâine.

Aționă sistemul de deschidere a casetei și ridică ușor capacul care adăpostea prețiosul conținut.

Sarah scoase un icnet surd.

În ultimele două luni citise o mulțime de articole despre Casey Dowling și văzuse zeci de poze cu ea la evenimente mondene – toată strălucind de bijuterii.

Dar nu se așteptase să găsească toate diamantele acelea veritabile, perfect șlefuite, pietrele prețioase sau grămajoara sclipitoare de perle baroc.

Era pur și simplu o nebuniiie. Casey Dowling era stăpână peste toate aceste minunății.

Dar nu pentru mult timp, la urma urmei.

Sarah scoase brățările, cerceii și inelele din cutie și le introduse cu grijă într-unul dintre cele două rucsacuri cilindrice pe care le avea în spate și ale căror curele i se încrucișau pe piept.

Un inel – păstrat individual într-o casetă mică din piele – îi atrase atenția în mod deosebit și se opri pentru câteva secunde să-l studieze, minunându-se de felul uimitor în care scliffea acesta, când lumina se aprinse pe neașteptate în dormitor, la numai câțiva metri de dulapul în care se afla ea. Sarah își închise rapid lanterna de pe frunte și se aplecă instantaneu. Inima începu să-i bată nebunește, gata să-i sară din piept, când auzi vocea puternică și clară a actorului Marcus Dowling, un superstar de teatru și film, care se certa cu soția lui în timp ce intrau în încăpere.

În pofida înălțimii ei de 1,72 metri, Sarah încercă să se facă mică, ghemuindu-se cât putu de mult în spatele rochiilor și huselor pentru haine.

Dumnezeule, era o proastă!

În timp ce admira încântată superbele bijuterii, petrecerea soților Dowling se încheiase, iar acum avea să fie prinsă și închisă pentru furt calificat. Ea. O profesoară de limba engleză care preda la liceu. Avea să se stârnească

un adevărat scandal – iar acesta nu era cel mai rău lucru care se putea întâmpla. Picături de sudoare începuseră să i se prelingă pe sub fesul tricotat. Câteva picături i se rostogoliră de sub brațe pe părțile laterale ale maletii sale negre strânse pe gât, în timp ce aștepta ca soții Dowling să deschidă lumina în garderobă și să o descopere stând acolo, ascunsă printre haine – un hoț în noapte.

Doi

Casey Dowling încerca să-l facă pe soțul ei să recunoască un anumit lucru, dar Marcus nu voia în ruptul capului să cedeze.

– Ce naiba, Casey? răbufni el supărat. Nu mă holbam la sânii Sheilei, pentru numele lui Dumnezeu. De fiecare dată când are loc o reuniune ție ți se pare că sorb din priviri pe cineva și te plângi mereu din cauza asta. Sincer, iubito, găsesc paranoia ta foarte dezagreabilă.

– Ohhhh, nu, Marcus. Tu? Să sorbi din priviri o altă femeie? Mi-e atâââât de rușine că am putut să mă gândesc la așa ceva.

Casey avea un răs adorabil, chiar și atunci când era condimentat cu o doză de sarcasm.

– Gâsculiță proastă, bombăni supărat Marcus Dowling.

Sarah își imaginează chipul plăcut al bărbatului, cu părul lui des și grizonant căzându-i răvășit pe frunte în timp ce își privea încruntat soția. Și-o imaginează și pe Casey, înaltă și suplă, cu părul ei blond-deschis – aproape alb – căzându-i în valuri argintii pe umeri.

Casey începu să-l ironizeze.

– Gata, gata. Te pomenești că te-am jignit acum.

– Las-o baltă, iubito. Nu am chef de ceartă acum.

– Oh, îmi cer scuze. E greșeala mea.

Sarah simțea riposta ca și cum i-ar fi fost adresată ei. Apoi îl auzi pe Marcus spunând:

– Oh, pentru Dumnezeu! Nu plânge acum. Vino aici.

Încăperea se cufundă în liniște pentru câteva secunde, până când Sarah auzi zgomotul făcut de trupurile celor doi prăvălindu-se pe patul moale, între perne, murmurând în neștire cuvinte pe care Sarah nu reuși să le distingă.

Apoi tăblia patului începu să se izbească de perete, iar Sarah își spuse: *Oh, Dumnezeule mare, ăștia chiar o fac!*

Își aminti de Marcus Dowling în filmul *Susan and James*, cu Jennifer Lowe, și în *Redboy*, unde jucase alături de Kimberly Kerry.

Și-o închipui pe Casey în brațele lui Marcus; picioarele lungi ale femeii încolăcite în jurul coapselor lui.

Zgomotul căpătă un ritm mai alert, iar suspinele deveniră stridente, încheindu-se apoteotic cu un geamăt prelung al lui Marcus, după care – din fericire – totul se sfârși.

Cineva folosi baie în minutele următoare și, în sfârșit, încăperea se cufundă în întuneric.

Sarah rămase ghemuită în spatele rochiilor de pe umerase încă vreo douăzeci de minute, iar atunci când respirațiile celor din pat deveniră sforâieli și șuierături ușoare, specifice unui somn adânc, ea deschise ușa garderobei și se furișă spre fereastră.

Aproape că era liberă – își spuse –, dar această impresie se dovedi eronată.

În timp ce se avânta cu mișcări de felină spre pervazul ferestrei, unul dintre picioarele ei îl urmă pe celălalt lovind din greșeală măsuta tip consolă și din momentul acela i se năruiră toate speranțele.

Mișcarea ei provocă un zdrăngănit asurzitor din cauza nimicurilor de pe măsută. Aceasta începu să se clatine și se prăbuși în cele din urmă. Fotografiile înrămate și sticlutele cu parfum cu care era încărcată ajunseră pe podea.

La naiba!

Sarah încremeni de spaimă, în timp ce Casey Dowling se ridică din pat și strigă speriată:

– Cine-i acolo?

Frica teribilă o determină pe Sarah să sară iute pe geam. Se agăță cu mâinile de acoperișul garajului, concentrându-și toată forța în degete, apoi se lăsă să cadă de la cei trei metri care o despărțeau de sol.

Ateriză pe iarbă, cu genunchii îndoțiți, fără să se lovească.

Atunci când lumina se aprinse în dormitorul familiei Dowling, Sarah o luă la fugă. Își smulse lanterna de pe frunte și o îndesă într-unul dintre rucsacuri, alergând cât o țineau picioarele pe străzile elegantului cartier Nob Hill din San Francisco.

Câteva minute mai târziu, Sarah își găsi vechiul ei Saturn acolo unde-l lăsase: în parcare din fața unei farmacii.

Se urcă în mașină, închise portiera și o blocă, de parcă acest lucru ar fi putut ține frica la distanță. Porni motorul și eliberă frâna de mână făcând eforturi să se liniștească pentru că încă mai găfâia și avea o senzație de greață. Se abținu să vomite în drum spre casă.

Când intră pe Pine Street, Sarah își scoase căciula și mânușile, își șterse fruntea cu dosul palmei și încercă să revizuiască în minte detaliile evadării ei din dormitorul soților Dowling.

Nu lăsase în urmă nimic care să o incrimineze: nici unelte, nici amprente și nici ADN. Nimic. Pentru moment cel puțin, era în siguranță. Sincer, nu știa dacă ar fi trebuit să râdă sau să plângă.

Trei

Ochii lui Casey se deschiseră brusc în întuneric.

Mai multe obiecte se rostogoliseră zgomotos pe podea. Măsuța de lângă fereastră! Simți o boare de aer rece pe obraz. Fereastra era deschisă. Ei nu deschideau niciodată fereastra aceea.

Intrase cineva în casă.

Casey se ridică în șezut.

– Cine-i acolo? Își trase păturile sub bărbie și strigă:

Marc! E cineva în cameră!

Soțul ei mormăi somnoros.

– Cred că visezi. Culcă-te.

– Trezește-te! E cineva *aici*, în dormitor, îi șuieră ea în ureche.

Casey întinse mâna, bătând după veioza de pe noptieră și dădu peste ochelari, care căzură pe podea. Găsi în cele din urmă întrerupătorul și aprinse veioza. *Iată!* Măsuța de la fereastră era răsturnată, o mulțime de sticlute sparte erau împrăștiate pe jos, iar perdelele de la geam fluturau, umflate de vânt.

– Fă ceva, Marc! Fă ceva!

Marcus Dowling trăgea de fiare în fiecare zi pentru a fi în formă. Putea să ridice la banca pentru împins haltere chiar și 100 de kilograme și de asemenea știa să